

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123200775
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8123200775.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/5/2033

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, v spore zaplatenie 1,061,01 Eur s prísl., takto

rozhodol:

7Csp/5/2033

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

7Csp/5/2033

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. žalobou súdu doručenu dňa 30.01.2003 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1.061,01 Eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.12.2019 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.011,23 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25 Eur v počte 57. Z dôvodu porušenia povinností žalovaným, žalobca úver zosplátnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadril napriek skutočnosti, že žaloba mu bola doručená dňa 08.06.2023.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav :

4. Z Notárskej zápisnice číslo D. XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding a.s. so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou VÚB Leasing, a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami.

5. Dňa 18.12.2019 bola medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalovaným podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.011,23 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 25 eur, v počte 57. Prvá splátka bola splatná dňom 20.01.2020, fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 16,51%, RPMN bolo 16,51%.

6. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.04.2020, ktorá bola žalovanému doručená dňa 04.05.2020 bol žalovaný upozornený na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 75 Eur, bol zároveň vyzvaný, že ak do 05.06.2020 nedôjde k úhrade, splatných splátok, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť.

7. Listom zo dňa 21.06.2020 veriteľ úver zosplatil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 1.061,15 Eur.

8. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi žalobcu titulom poskytnutého úveru sumu 25 Eur.

9. V priebehu sporu bola zo strany pôvodného žalobcu predložená Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., z obsahu ktorej vyplýva, že postupca ku dňu 17.07.2023 postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Z tohto dôvodu súd Uznesením č.k. 7Csp/5/2023-93 zo dňa 14.09.2023 pripustil zmenu žalobcu zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2023.

10. Súd osobitnou výzvou vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými overoval bonitu žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 28.08.2023 súdu uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Rovnako prehlásil, že ku dňu podpisu mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy.

11. Na prejednanie veci súd na deň 15.01.2024 ustanovil termín pojednávania. Na pojednávanie sa neustanovil žalobca, ako aj jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 09.01.2024, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovil žalovaný, ktorému predvolanie bolo doručené dňom 08.01.2024. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, pojednávanie z dôležitého dôvodu nežiadal odročiť.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 18.12.2019, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví

zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka(18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

q)

informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

r)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

s)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

v)

názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f)

veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)

ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením

čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcovi ním uplatnené právo nárok, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že žiaden z účastníkov konania ju nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal.

14. Spôsobilým predmetom postúpenia podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky, uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cessie.

15. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.10.2021 4Cdo/162/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 2/2022: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

16. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/162/2020 splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, pred postúpením pohľadávky vždy zaťažuje iba veriteľa a to aj v prípade, že spotrebiteľ túto skutočnosť nepoprel a nenamieta s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Výzva v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany žalobcu súdu nebola predložená, a teda preukázaná.

17. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je upravená v Zákone číslo 483/2001 Z.z. o bankách. Je to osobitná úprava pred všeobecnou úpravou o postúpení pohľadávok podľa § 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, upravoval ku dňu, keď malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Tým nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva. To neplatí, ak súčet všetkých omeškaných omeškaní klienta so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky číslo 8/2018 bol pod číslom R 60/2018 publikovaný judikát so záverom: „Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatným právnym úkonom.“ V súvislosti s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré normuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky, súd dáva do pozornosti rovnako rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. V zmysle tohto rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nemôže, je zakázané. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom.

18. S poukazom na vyššie uvedené žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené už len preto, lebo žalobca nepreukázal zákonné podmienky postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca súdu nepreukázal relevantne písomnú výzvu banky tak, ako ju cituje § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Takouto výzvou nemôže byť podľa názoru súdu predžalobná upomienka predchodcu zo dňa 25.04.2020. Uvedené výzvy ani účelom nie sú výzvami ani obsahom podľa § 92 Zákona o bankách, ide len o upozornenie žalovanému na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Teda ide o úkony, ktoré vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby bolo možné úver predčasne zosplatiť. Predžalobná upomienka ani oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru majú iba náležitosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nemajú náležitosť písomnej výzvy banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, čo je logické, keďže sledovalo sa týmito úkonmi niečo úplne iné ako výzva v súvislosti s postúpením pohľadávky, ku ktorému malo dôjsť až po troch rokoch od tejto predžalobnej upomienky. Podľa názoru súdu účelom zákona bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90 dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cessiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva s výnimkou prípadu, kedy by išlo o takpovediac notorického neplatiča, ktorého omeškaniu by súhrnne nepresiahlo jeden rok. Ak by zákonodarca nad daným vyjadrením § 92 ods. 8 Zákona o bankách nezamýšľal poskytnutie 90 dňovej ochrannej lehoty klientovi banky na zvrátenie postúpenia pohľadávky, potom by druhá veta predmetného ustanovenia nedávala zmysel. Preto výzvou v zmysle tohto ustanovenia nemôže byť akákoľvek predžalobná upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu. Jednalo sa o predžalobnú upomienku z apríla 2020. V tomto prípade musí ísť o výzvu na úhradu splatnej pohľadávky, ktorú následne možno postúpiť. Keďže cieľom zákonodarcu bola ochrana spotrebiteľa a poskytnutie mu poslednej možnosti úhrady dlhu a tak odvrátenie postúpenia pohľadávky mimo bankový dohľad, potom absolútne nemôže obstať výklad, ktorý by za výzvu považoval akúkoľvek upomienku či výzvu aj spreď niekoľkých rokov a aj len vo vzťahu k určitej splátke či splátkam. Osobitná samostatná úprava § 92 ods. 8 Zákona o bankách by inak bola úplne zbytočná, keďže splatnej pohľadávke takmer vždy predchádzala nejaká výzva na plnenie či upozornenie. Ako súdna prax už opakovane konštatovala za písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno považovať ani oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. O to menej by za takúto výzvu bolo možné považovať ešte len upozornenie na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Súd dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Csp/47/2020, ktorý uviedol: „Žalobca považoval za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách výzvu zo dňa 19.01.2016, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na predčasné zosplatenie úveru. Doručenie predmetnej výzvy nebolo sporné. Obsahom spisu síce je oznámenie veriteľa zo dňa 19.01.2016, ktoré bolo žalovanému doručené 27.01.2016, túto však nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko táto neobsahuje upozornenie na omeškanie tej-ktorej splátky a neobsahuje poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky. Ide o jednostranný právny úkon, ktorým je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.“ Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky, a to nepreukázal žiadnu písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanému, preto nemožno mať pohľadávku na žalobcu za postúpenú platne. Žaloba tak musela byť zamietnutá bez ďalšieho, keďže žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu.

19. Navyše, súd dodáva, že zo strany veriteľa nebol ani podľa názoru súdu dodržaný postup konať s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 a § 11 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to z týchto dôvodov:

20. Samostatnou výzvou súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými overoval bonitu žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalobcu reagoval na výzvu súdu a v podaní zo dňa 28.08.2023 uviedol, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy žalovaný prehlásil, že spĺňa podmienky na poskytnutie úveru. Zo strany žalobcu súdu neboli predložené žiadne listiny z ktorých by súd mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ overoval bonitu žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru a zisťoval tak jeho príjmy ako aj nevyhnutné mesačné výdavky.

21. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

22. Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). 43. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Súd má za nepochybné, žalobcovi musí byť zrejmé aj z iných konaní, ako aj vychádzajúc z ustanovenia § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch, že je jeho povinnosťou preukázať skúmanie bonity spotrebiteľa pri poskytovaní úveru. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by jeho právneho predchodcu skutočne zaujímala bonita žalovaného. Pokiaľ ide o určitú mieru ľahkomyselnosti žalovaného, súd prvej inštancie považuje aj ľahkomyselnosť dlžníka za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ žalobca využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver (viď podporne odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/3/2011).

24. Povinnosť súdu z úradnej moci preskúmať či veriteľ posúdil bonitu spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/2018 zo záverov ktorého vyplýva, že články 8 a 23 Smernice európskeho parlamentu a rady 2008/48/Es sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinností stanovenej v článku tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne.

25. Ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa má vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019).

26. Postupníkoví spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. bolo v súlade s § 20 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, Národnou bankou Slovenska udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozhodnutím zo dňa 05.08.2016, čím je nepochybne splnená podmienka prechodu, resp. prevodu práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Pre platnosť postúpenia sa však vyžaduje preukázanie splnenia ďalšej podmienky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda, že predmetom postúpenia bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po termíne konečnej splatnosti, resp. že sa pohľadávka stala splatnou pred uvedeným termínom. Keďže právny predchodca žalobcu pre porušenie povinností v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený predmetný úver predčasne zosplatiť v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, potom žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom konania a bez platného postúpenia záväzku, nie je na strane žalobcu ani dostatok aktívnej vecnej legitímácie uplatňovať pohľadávku. Súd tak oznámenie o vyhlásení konečnej splatnosti úveru hodnotí ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a k platnému zosplateniu úveru z tohto dôvodu nedošlo. Keďže termín splatnosti úveru mal podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastať až dňom september 2024, nebol postupca pred týmto dátumom oprávnený postúpiť pohľadávku. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie bol tak žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý.

28. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu z obsahu spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú.

Poučenie:

7Csp/5/2033

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.